

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie zażalenia **J. F.**
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ł.
z dnia 29 października 2018 r., sprawa PR 2 Ds. [...],
w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 maja 2019 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w P.
zawartego w postanowieniu z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. II Kp [...]
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę II Kp [...]
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w X..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2019 r., sygn. akt Kp [...], Sąd Rejonowy w P. wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy innemu Sądowi równorzędnemu. Sprawa dotyczy zażalenia J. F. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ł. z dnia 29 października 2018 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez sędziego Sądu Okręgowego w P..

Uzasadniając potrzebę przekazania sprawy innemu Sądowi równorzędnemu, Sąd ten wskazał, że sprawa ta dotyczy prawnokarnej oceny działań procesowych sędziego Sądu Okręgowego w P., a „występowanie pewnej współpracy zawodowej

w ramach działalności Sądu I Instancji i Sądu Odwoławczego jednego okręgu” może powodować, na co wskazuje ocena wyrażona przez wnoszącego w sprawie zażalenie, przekonanie o braku całkowitej bezstronności Sądu Rejonowego. W uzasadnieniu podkreślono także, że zastrzeżenia co do braku bezstronności zgłaszane przez J. F. wobec sędziów tego Sądu są tak liczne i rozbudowane, że składający zażalenie jako strona postępowania wyraża wątpliwości co do bezstronności sądu także w przedmiotowej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest zasadny

Tytułem wstępu należy jedynie podnieść, że brak jest podstaw by godzić się z twierdzeniem Sądu wnioskującego, że „sprawa z doniesienia J. F. dotyczy prawnokarnej oceny działań procesowych Sędziego Sądu Okręgowego w P.”. To stanowisko zdaje się być co najmniej przedwcześnie. Z akt sprawy nie wynika by doszło do przedstawienia komukolwiek zarzutów ani nawet wszczęcia jakiegokolwiek postępowania w tym zakresie. Jest oczywiste, że nie toczyło się postępowanie przeciwko osobie sędziego wskazywanego w zawiadomieniu z dnia 2 sierpnia 2018 r. Przedmiotem rozpoznania zażalenia jest bowiem jedynie postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ł. z dnia 29 października 2018 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w zakresie wskazanym w w/w postanowieniu.

Wniosek Sądu Rejonowego w P. zasługuje natomiast na uwzględnienie, albowiem przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie Sądu Najwyższego słusznie wskazuje się, że kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości" z art. 37 k.p.k. należy odnosić do sytuacji, które mogą stwarzać w odbiorze społecznym przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2018 r., V KO 31/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18). Dostrzec trzeba, że podobne okoliczności faktyczne i prawne wielokrotnie były uznawane w orzecznictwie Sądu Najwyższego za podstawę do uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 37 k.p.k. (por. m.in.: postanowienie SN z dnia 26 sierpnia 2009 r., III KO 63/09; postanowienie SN z dnia 13 maja 2014 r., IV KO 29/14; postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2016 r.,

IV KO 94/15; postanowienie SN z dnia 23 maja 2018 r., IV KO 36/18; postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18). Z taką sytuacją mamy także do czynienia w niniejszej sprawie. Przedmiotem rozpoznania przez Sąd Rejonowy w P. jest zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie zarzucanego przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez sędziego Sądu Okręgowego w P., w związku z orzekaniem przez tego sędziego w sprawie karnej wnoszącego zażalenie, o sygn. IV Ka [...]. W odbiorze społecznym może zatem powstać, choćby nawet nieuzasadniona, wątpliwość co do tego, czy decyzje procesowe Sądu rozpoznającego zażalenie są podejmowane w warunkach pełnego obiektywizmu, tak jak tego wymaga art. 4 k.p.k. Ten zatem jedynie wzgląd na konieczność wykluczenia nawet zupełnie nieuzasadnionego przekonania o braku warunków do obiektywnego osądzenia tej sprawy przesądził o uwzględnieniu wniosku.

Dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga by sprawę rozpoznał inny równorzędny sąd. Zapewni to możliwość przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo. Sprzyjać będzie niewątpliwie ugruntowaniu przekonania, że wymiar sprawiedliwości realizuje swoje konstytucyjne funkcje w sposób prawidłowy i w pełni niezawisły (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt V KO 66/10).

Z powyżej wskazanych względów Sąd Najwyższy zastosował instytucję właściwości delegacyjnej określoną w art. 37 k.p.k. i zdecydował o przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu w X..